

SAGAN OM **Pride**

En svenskägd häst är inte vanligt att se på de internationella galoppbanornas stora tävlingar. Men 2006 blev året när Sven och Carina Hanson fick stå i de riktigt exklusiva ledvolterna och vinnarcirklarna.

Anledningen var stoet Pride – världens bästa sto i fjol.

Och en häst som hela galoppvärlden idag nämner med vördnad.

TEXT HELENA MANSÉN FOTO TREVOR JONES/THOROUGHBREDFOTO.COM,
FRANK SORGE/HORSEPHOTOS

J.P. LEMAIRE

KENT

8
DEAUVILLE

För att välja ut och köpa en blivande galopphest av toppklass krävs inte bara pengar, kunskap och tur – det krävs även en intuitiv känsla – och det är något som Sven Hanson tycks ha.

Stoet Pride är beviset för det.

Pride är en sådan häst man bara kan drömma om att få äga. Hon har under sin tävlingskarriär, som avslutades förra året, tjänat drygt 29 miljoner kronor och i fjol rankades hon som världens bästa sto.

Under 2006 segrade Pride i tre Grupp 1-löpningar, löpningar av absolut högsta klass, där kronan på verket var Hong Kong Cup. Bland de andra segrarna var Champion Stakes på Newmarket oerhört prestigefyllt. Och andraplaceringen i Europas svåraste löpning, Prix de l'Arc de Triomphe – där hon efter en makalös slutspurt över

upploppet passerade hela fältet och var nära att vinna – var kanske hennes bästa prestation någonsin.

Pride är ett sto på miljonen.

Och det är en svensk som både äger och har fött upp henne.

När Pride skrittade ut på Longchamps gräs bana till Prix de l'Arc de Triomphe i oktober gjorde hon egentligen bara det som hon var född till. Och hon kunde göra det med stolthet. Inte bara för det passande namnet Pride, utan för att hennes far Peintre Celebre 1997 skrittade ut på samma bana, till samma löpning, för att sedan galoppa hem segern. Liksom hennes morfar Alleged gjorde, inte bara en gång utan två under 1977-78. Dessutom triumferade hennes mormorsfar – den berömde Vaguely Noble – i "arcen" 1986.

Mödernelinjen är något man fäster stor vikt på vid avel av galopp hästar och Pride har sannerligen en guldkantad sådan. Hon

har vad man kallar stamina, en härstamning där hästar visat förmåga att stå den klassiska distansen 2400 meter.

Detta var Sven Hanson väl medveten om när Pride föddes. Det planerade han redan när han köpte hennes mamma Specificity och valde vilken hingst som hon skulle betäckas med. Men det är ändå inga garantier för att fölet blir den champion man hoppas på. Förutom den långsiktiga planeringen och noggranna matchningen, ska det till mycket tur, tålamod, skicklighet samt ett löphuvud utöver det vanliga – då kanske man har en liten, bara liten, chans att lyckas.

För Sven Hanson själv var den framtida karriären inom galoppsporten inte alls lika utstakad. Hästar existerade inte i hans begreppsvärld. Inte förrän han närmade sig trettioårsåldern började han lägga märke till djuret häst. Men "vinnarskallen" fanns där från början.

"När Pride skrittade ut på Longchamps gräs bana till Prix de l'Arc de Triomphe i oktober gjorde hon egentligen bara det som hon var född till"

Prides andra plats i Prix de l'Arc de Triomphe i Paris räknas av ägaren Sven Hanson som hennes störste bedrift.

Segling största intresset

För Sven var det segling som gällde.

Uppväxt på västkusten var det havet och vindarna som han hade i ådrorna. Under OS 1968 var han en i det svenska laget, som kom på sjätte plats.

– Som amatör blev det allt svårare att konkurrera mot proffsen och det gjorde att jag tappade lusten att tävla. Fast segling är fortfarande bland det roligaste jag vet, berättar Sven.

Istället fick han försöka hitta något annat att tävla med. Han köpte en gård i Kungsbacka och då kändes det naturligt att också köpa ett par hästar. Sven som

aldrig hade ridit innan, började rida. Han tyckte det var väldigt roligt och det dröjde inte länge förrän han fann vägen till tävlingsbanorna. Om inte till de olympiska arenorna – så i alla fall till några rosettutdelningar i medelsvår hoppning.

– Jag hoppade väl hellre än bra, erkänner Sven.

Aktiv på Åby

Tack vare hästintresset hamnade Sven på Åby som på 70-talet fortfarande hade fem tävlingsdagar med galopp om året. Där var han med i Västsvenska Galoppsällskapet och arbetade som tillsynsman på banan.

– Jag hjälpte till med allt, från att gödsla banan till att arrangera tävlingar och skaffa sponsorer. Vi i galoppsällskapet arbetade hårt och lyckades få till stånd fina tävlingar med mycket mediadrag. Men vi kände att vi inte fick det stöd som behövdes, varken från Täby eller Jägersro. Detta gjorde att vi som kämpade för Åbys fortlevnad blev både besvikna och upprörda när banan tvingades stänga.

– Så här i efterhand kan jag bara säga att det var min "smala lycka". Istället för att söka mig till galoppen i Sverige – som jag var "less" på – sökte jag mig till England och Frankrike, fortsätter Sven.

Hong Kong Cup är ett av världens största lopp, med ett segerpris på över 11 miljoner kronor – och en maffig prisbuckla.

“Pride är ett sto på miljonen. Och det är en svensk som både äger och har fött upp henne”

Lyckoköp ett

– Jag var i Paris i slutet av sjuttioalet och tittade på en häst som skulle tävla och som tränades av Åge Paus som höll till där då. Samma dag vann en häst vid namn "Liloy" och hans speed gjorde starkt intryck på mig, fortsätter Sven.

– Lite senare på en auktion i England såg jag ett sto vars mor (Fair Arabella) var halvsysster till Liloy – det var Fair Salinia (e. Petingo). Min målsättning på den tiden var att hästköpen fick ligga runt 7 000 pund. Men Fair Salinia ville jag bara ha och fick betala 13 000 för henne.

Det skulle visa sig vara ett lyckoköp. I Michael Stoutes träning segrade hon som treåring i Engelska Oaks, Irländska Oaks och Yorkshire Oaks. En enastående bedrift som knappast någon svenskägd häst tidigare varit i närheten av.

Bosatt i Schweiz, stuteri i Frankrike

För Sven Hanson betydde Fair Salinia väldigt mycket för de fortsatta satsningarna inom galoppporten och fullblodsaveln. Han

flyttade till Schweiz för att utveckla det gamla saltbolaget i Göteborg. Salinity och Hanson & Möhring distribuerar salt av alla sorter i Europa. Från bordssalt och slickstenar till salt för vägnarna på vintern. En stor del av företagets affärer sköts från Holland. Framgångarna för Fair Salinia och Pride har dessutom bidragit till många nyttiga kontakter som har gynnat affärerna.

Sven köpte en gård i Normandie där han startade fullblods-uppfödning. Idag har han cirka 30 hästar med avelsston, åringar och föl. Han har även sju hästar i träning hos Alain de Royer-Duprée i Chantilly fyra mil norr om Paris.

– Det blir mycket resor men för mig har det blivit ett sätt att leva, förklarar Sven.

Lyckoköp två

Sven köpte Prides mamma Specificity (USA) (e. Alleged - Mander/Vaguely Noble) för ett överkomligt pris på Keeneland Sales 1996 när hon var dräktig med Caller I.D. Det resulterade året efter i ett hingstföl som segrade tre gånger. Specificity har

hittills lämnat åtta vinnare. Hennes första föl Specifically (f. 1994 e. Sky Classic) har i sin tur lämnat två gruppvinnare, Major Rhythm (USA) samt Speciosa (IRE) som vann engelska 1000 Guineas 2006. Så nog var avelsstoet Specificity ännu ett av Svens – med känsla för fullblod – turköp.

Pride

Pride var ovanligt vacker och en stor personlighet från första början. På tävlingsbanan visade hon kapacitet direkt. Debuten som tvååring på Deauville resulterade i en tredjeplacering och redan i tredje starten tog hon sin första seger. Hon var emellertid skadad större delen av treårssäsongen. Året därpå i maj segrade hon i en grupp 3-löpning och därefter har hon varit placerad och segrat i flera grupplöpningar av högsta dignitet.

I föl var hon helt suverän.

– Av alla hennes toppprestationer anser jag att andraplatsen i Prix de l'Arc de Triomphe är den absolut bästa, säger Sven.

Pride slog då hingstar och valacker som Hurricane Run, Best Name, Irish Wells, Sixties Icon, Shirocco och Deep Impact efter en löpning där hon mesta tiden låg instängd sist i fältet. Pride tvingades styra ut och i en slutspurt av sällan skådat slag passerade hon alla – utom treårige Rail Link som vann med bara en hals längd tillgodo. Denne bar i egenskap av sin ålder lägre vikt än Pride.

Ett par månader senare galopperade Pride hem drygt 11 miljoner till sin stolte ägare genom att vinna Hong Kong Cup med ett huvud före Admirer Moon (JPN).

– Jag brukade aldrig vara nervös före Prides löpningar, men den här gången var jag väldigt nervös och rädd att hon skulle skada sig, berättar Sven.

För många skulle biljetten till Dubai World Cup-dagen sista mars i år redan ha reserverats, men inte för Sven.

– Hong Kong Cup fick bli hennes sista start. Jag ville inte ta några risker med henne och ville att hon skulle bli dräktig i år.

Pride är nu betäckt och konstaterad dräktig med Epsom- och Irish Derby-vinnaren Gallileo som i aveln lämnat hästar av världsklass.

På stuteriet finns flera hästar som Sven har hoppas mycket på. Bland annat ett tvåårssto med samma mor som Pride. Där finns också en ettårig helbror till Pride och det väntas nedkomma ytterligare ett helsyskon i år. Med andra ord hästar som teoretiskt sett skulle kunna axla den meritfyllda manteln efter Pride.

– När man vet hur många fullblodshästar som föds i världen och räknar de som tillhör den yppersta eliten, inser man hur ytterst liten chansen är att kunna nå dit. För mig känns det därför ofattbart att ändå ha lyckats med Pride. Jag tror aldrig att jag kan få fram en lika bra häst igen, avslutar Sven Hanson.

– Fast hoppas kan man ju, tillägger han.

Och planeringen har börjat.

Om allt går som det ska så föder Pride ett blåblodigt föl nästa år, ett föl som redan "har Longchamps gräsbona under hovarna".

Fotnot: Vad hände med Svens segelintresse då? Det blev en liten comeback och 1995 säkrade han en SM-titel.

Pride och jockeyn Christophe Lemaire efter segern i "the Cathay Pacific Hong Kong Cup" på Sha Tin i Hong Kong.